

Certifikationsystemer må heller ikke indrettes med henblik på at skabe hindringer eller have til følge, at der skabes unødige hindringer for international handel.

Aftalen om tekniske handelshindringer omfatter også egenskaber, der kan relateres til produktionsmetoder. Aftalen inkluderer ligeledes emballage- og mærkningskrav. Desuden indeholder aftalen en række omfattende bestemmelser om transparens, der betyder, at underretning til interesserede parter om tiltag i relation til aftalen skal afgives hurtigere.

Til aftalen er knyttet en vejledende kode om forbedrelse, vedtagelse og anvendelse af standarder for så vidt angår de organer, der forestår standardisering, som er åben for tilslutning fra organer i såvel den private som den offentlige sektor.

AFTALE OM HANDELSRELATEREDE ASPEKTER AF INVESTERINGSFORANSTALTNINGER (TRIMs)

I erkendelse af, at visse former for investeringsregulering kan forvride handelen, foreskriver TRIMs-aftalen, at parterne i denne forbindelse skal respektere GATT's forpligtelser til at yde national behandling (dvs. pligt til at behandle udenlandske investeringer på lige fod med indenlandske) og til at afholde sig fra indførelse af kvantitative restriktioner.

Der opstilles en illustrativ liste over forbudte restriktioner. Ifølge denne vil det ikke være tilladt for et land at opretholde regler om pligt til at købe en bestemt mængde lokale varer eller bruge importerede produkter i et bestemt forhold til lokalt producerede. Det vil ej heller være tilladt at kæde adgangen til udenlandsk valuta sammen med eksportindtægterne.

Aftalen indeholder bestemmelser om en overgangsperiode til afvikling af eksisterende foranstaltninger. Overgangsperiodens længde varierer fra 2-7 år, afhængigt af et lands udviklingsstadiet.

Endvidere sikrer aftalen, at allerede foretagne investeringer får samme vilkår som investeringer, der foretages efter aftalens ikrafttræden.

AFTALE OM IMPLEMENTERINGEN AF ART. VI I DEN ALMINDELIGE OVERENSKOMST OM TOLD OG UDENRIGSHANDEL 1994 (ANTI-DUMPING-AFTALEN)

GATT's art. VI (om anti-dumping og udlignings-told) giver et land ret til under visse specificerede omstændigheder at pålægge en vare en antidumping-told, hvis varen sælges til en pris under dens normalværdi. Der er i den senere årrække sket en betydelig stigning i anvendelsen af antidumping som beskyttel-

sesinstrument, og der har derfor været behov for klarere regler, der kunne hindre misbrug.

I forhold til den gældende GATT-aftale om antidumping indeholder aftalen følgende ændringer af større rækkevidde:

- opstramning af betingelserne for at iværksætte og gennemføre antidumping-undersøgelser
- opstramning af kriterierne for fastlæggelsen af dumpingmarginen (dvs. forskellen mellem eksportprisen og varens normale værdi)
- opstramning af krav om fastsættelse af årsagssammenhæng mellem dumping og skaden på det indenlandske erhvervsliv
- indføjelse af en »sunset clause«, (dvs. automatisk ophør af antidumping-told) efter 5 år, med mindre det fastslås, at en fortsættelse er nødvendig for at forhindre skade på det indenlandske erhvervsliv
- det fastslås, at antidumping-undersøgelser omgående skal indstilles i tilfælde, hvor dumpingmarginen er under 2%, eller hvor importens omfang (generelt svarende til 3% af totalimporten af den pågældende vare) eller skadevirkningerne er meget begrænsede
- der skabes større gennemsigtighed bl.a. gennem kravet om, at de undersøgende myndigheder skal offentliggøre deres afgørelser.

AFTALE OM IMPLEMENTERING AF ART. VII (OM VÆRDIANSÆTTELSE TIL TOLDBEREGNING) I DEN ALMINDELIGE OVERENSKOMST OM TOLD OG UDENRIGSHANDEL.

Aftalen fastlægger en række forskellige værdiansættelsesmetoder i hierarkisk orden således, at kan den første ikke benyttes, bringes den næste i anvendelse og så fremdeles.

Den første og mest anvendte metode baserer toldværdien på varens transaktionsværdi udtrykt gennem fakturaprisen tillagt provision, mægler-salærer, pakningsomkostninger samt udgifter til visse andre materialer og tjenesteydelser for så vidt disse beløb ikke allerede er indeholdt i den pris, der faktisk skal betales.

Kan den første metode ikke anvendes, f.eks. fordi der ikke foreligger en fakturapris, eller salg ikke foregår under fri konkurrence, skal toldmyndighederne anvende den næste ansættelsesmetode. Her søges toldværdien bestemt ved hjælp af transaktionsværdien for tilsvarende (identiske) varer solgt til det samme importland under fri konkurrence på omtrent samme tidspunkt, som den vare der skal værdiansættes.

Hvis denne metode heller ikke lader sig anvende, skal toldværdien søges fastlagt på grundlag af trans-